

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/58/2017
Identifikačné číslo spisu: 7013898189
Dátum vydania rozhodnutia: 19.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7013898189.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Bytový podnik Trebišov, s.r.o., Puškinova 18, Trebišov, IČO: 36 175 706, proti žalovanému: EURO-ANRIL Autopredaj, s.r.o., Družstevná pri Hornáde 11/345, IČO: 31 732 411, o zaplatenie 42.871,60 Eur s príslušenstvom, v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 12Cb/71/2001, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. augusta 2013, č. k. 4Cob/37/2013-682, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .

II. Žalobca n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice-okolie, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 12.03.2012, č. k. 12Cb/71/2001-559, v spojení s opravným uznesením z 27.08.2012, č. k. 12Cb/71/2001-580 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 42.871,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 18 % zo sumy 6.740,82 Eur od 21.12.1999 do zaplatenia, zo sumy 12.297,15 Eur od 6.6.2000 do zaplatenia, zo sumy 5.718,35 Eur od 10.6.2000 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % zo sumy 2.922,33 Eur od 1.7.2000 do zaplatenia, zo sumy 5.192,96 Eur od 12.10.2001 do zaplatenia, trovy konania v sume 1.895,94 Eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav, podľa ktorého strany sporu dňa 3.12.1999 uzatvorili hospodársku zmluvu č. 189/99, podľa ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka a Zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Na základe tejto zmluvy žalobca plnil a dodal žalovanému teplo a TÚV. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvného vzťahu a nezaplatil žalobcovi za všetko dodané teplo a TÚV. Žalobca vystavil žalovanému 5 faktúr splatných v období od 8.12.1999 do 11.10.2001. Časť týchto faktúr žalovaný zaplatil a to dňa 5.5.2000 vo výške 5.000,00 Sk a zostala neuhradená suma 1.291.550,00 Sk (42.871,61 Eur), čo je žalovaná suma.

2. Podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetná hospodárska zmluva zo dňa 3.12.1999, č. 189/1999 je čiastočne neplatná a to v čl. II, pretože odporuje zákonu, keď zmluvné strany si v rozpore so zákonom dohodli, že zmluva nadobúda účinnosť skôr ako nastáva jej platnosť, neplatnosť čl. II zmluvy však nespôsobila neplatnosť ďalších ustanovení zmluvy. Žalovaný v konaní nenamietal množstvo dodaného tepla a TÚV, preto toto množstvo súd prvej inštancie považoval za nesporné. Ďalej dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že žalobca žalovanému vyúčtoval cenu dodaného tepla a TÚV v súlade s cenovými výmermi Okresného úradu v Trebišove a v súlade so Zákonom č. 70/1998 Z. z. o energetike, ktoré určujú maximálnu cenu za dodávku 1 GJ tepelnej energie. Z predložených faktúr súd dospel k záveru, že žalobca žiadnu dodávku tepla a TÚV nevyúčtoval žalovanému duplicitne, pretože jednou faktúrou vyfakturoval žalovanému spotrebu tepla a TÚV u tých nájomníkov v obytnom dome, ktorí mali namontované merače a druhou faktúrou u tých nájomníkov, ktorí merače namontované nemali. Súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie ceny dodaného tepla a TÚV vo výške 42.871,60 Eur.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal plnú náhradu trov konania 1.895,94 Eur.

4. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného napadnutým rozsudkom z 27.08.2013, č. k. 4Cob/37/2013-682, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd konštatoval správnosť napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia a v celom rozsahu sa s ním stotožnil. Odvolací súd skonštatoval, že prvoinštančný súd presne a správne špecifikoval nárok, v akom rozsahu ho priznal žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia a v akom rozsahu titulom zmluvnej povinnosti. V predmetnom spore podľa odvolacieho súdu bolo preukázané, že prvoinštančný súd poskytol žalovanému možnosť, aby v spore konal, predkladal dôkazy o svojich tvrdeniach, zúčastnil sa pojednávania, teda nedošlo k odňatiu práva konať pred súdom. Odvolací súd preto dospel k záveru, že okresný súd v spore rozhodol správne, ak zaviazal žalovaného na zaplatenie uplatnenej pohľadávky 42.871,60 Eur s úrokom z omeškania a zaviazal ho ako neúspešného účastníka konania na náhradu trov konania. Toto rozhodnutie súd prvej inštancie riadne odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p., v ktorom stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a prečo nevykonal ďalšie dôkazy a ako spor právne posúdil. Napadnutý rozsudok súdu podľa odvolacieho súde je presvedčivý a zrozumiteľný.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým žiada zrušiť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko odvolací súd neakceptoval lehotu, ktorá plynula z opravného uznesenia okresného súdu a v opravnom uznesení súd nepoučil strany sporu o možnosti podať v príslušnej lehote proti opravnému výroku rozhodnutia odvolanie. Podľa dovolateľa je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, z dôvodu nesprávneho zdôvodnenia, nemožnosti vyjadriť sa k dôkazom, neakceptovanie ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, neustanovenie právneho zástupcu z radov advokáta. Dovolateľ má za to, že je daný aj dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. g/, že v spore nerozhodoval nezávislý a nestranný súd.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti O. s. p., dovolací súd postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

9. V danom spore, zo spisu vyplýva, že dovolateľ, ktorý nepreukázal dosiahnutie právnického vzdelania druhého stupňa, napriek výzve Okresného súdu Košice - okolie z 10. marca 2015, č. k. 12Cb/71/2001-725 na predloženie plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie dovolateľa v dovolacom konaní (č. l. 725 spisu), ktorú prevzal 07.04.2015, taxatívnu podmienku zastúpenia advokátom nesplnil. V predmetnej výzve súd prvej inštancie správne poučil dovolateľa o následkoch nepredloženia plnej moci s tým, že súd dovolanie odmietne v prípade, že neodstráni uvedenú podmienku konania - povinnosť byť zastúpený advokátom. Podmienku povinného zastúpenia advokátom, alebo osobou s právnickým vzdelaním druhého stupňa v dovolacom konaní v čase podania dovolania taxatívne ustanovovalo ust. § 241 ods. 1 O. s. p. a aj v súčasnosti ust. § 429 ods. 1 a 2 písm. a/, b/, c/ C. s. p.

Dovolací súd akceptoval snahu dovolateľa, ktorý je právnickou osobou, o získanie právnej pomoci cez Centrum právnej pomoci. Dovolateľ požiadal Centrum právnej pomoci, Kanceláriu Košice, sídliacu na Moyzesovej 18 o poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní. Centrum právnej pomoci rozhodnutím zo dňa 26.06.2014, sp. zn. 3805/2014-KaKE r. z. 3677/2014, dovolateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci v predmetnom dovolacom konaní. Rozhodnutie Centra právnej pomoci, Kancelárie Košice, potvrdil Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 01. decembra 2015, č. k. 5Sp/31/2014-35, a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 31. mája 2017, č. k. 10Sžo/43/2016-62, potvrdil uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach. Dovolateľ poučený o následkoch nepredloženia plnej moci na zastupovanie v dovolacom konaní mal od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2017, č. k. 10Sžo/43/2016-62, ktoré žalovaný prevzal 30.06.2017, dostatočný časový priestor na zvolenie svojho právneho zástupcu a zaslanie plnomocenstva súdu, tento priestor však nevyužil a ostal nečinný.

10. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

1. Okresný súd Košice-okolie, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 12.03.2012, č. k. 12Cb/71/2001-559, v spojení s opravným uznesením z 27.08.2012, č. k. 12Cb/71/2001-580 žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 42.871,60 Eur s úrokom z omeškania vo výške 18 % zo sumy 6.740,82 Eur od 21.12.1999 do zaplataenia, zo sumy 12.297,15 Eur od 6.6.2000 do zaplataenia, zo sumy 5.718,35 Eur od 10.6.2000 do zaplataenia, s úrokom z omeškania vo výške 17,6 % zo sumy 2.922,33 Eur od 1.7.2000 do zaplataenia, zo sumy 5.192,96 Eur od 12.10.2001 do zaplataenia, trovy konania v sume 1.895,94 Eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav, podľa ktorého strany sporu dňa 3.12.1999 uzatvorili hospodársku zmluvu č. 189/99, podľa ust. § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka a Zákona č. 70/1998 Z. z. o energetike účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Na základe tejto zmluvy žalobca plnil a dodal žalovanému teplo a TÚV. Žalovaný si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvného vzťahu a nezaplatil žalobcovi za všetko dodané teplo a TÚV. Žalobca vystavil žalovanému 5

faktúr splatných v období od 8.12.1999 do 11.10.2001. Časť týchto faktúr žalovaný zaplatil a to dňa 5.5.2000 vo výške 5.000,00 Sk a zostala neuhradená suma 1.291.550,00 Sk (42.871,61 Eur), čo je žalovaná suma.

2. Podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru, že predmetná hospodárska zmluva zo dňa 3.12.1999, č. 189/1999 je čiastočne neplatná a to v čl. II, pretože odporuje zákonu, keď zmluvné strany si v rozpore so zákonom dohodli, že zmluva nadobúda účinnosť skôr ako nastáva jej platnosť, neplatnosť čl. II zmluvy však nespôsobila neplatnosť ďalších ustanovení zmluvy. Žalovaný v konaní nenamietal množstvo dodaného tepla a TÚV, preto toto množstvo súd prvej inštancie považoval za nesporné. Ďalej dokazovaním prvoinštančný súd zistil, že žalobca žalovanému vyúčtoval cenu dodaného tepla a TÚV v súlade s cenovými výmermi Okresného úradu v Trebišove a v súlade so Zákonom č. 70/1998 Z. z. o energetike, ktoré určujú maximálnu cenu za dodávku 1 GJ tepelnej energie. Z predložených faktúr súd dospel k záveru, že žalobca žiadnu dodávku tepla a TÚV nevyúčtoval žalovanému duplicitne, pretože jednou faktúrou vyfakturoval žalovanému spotrebu tepla a TÚV u tých nájomníkov v obytnom dome, ktorí mali namontované merače a druhou faktúrou u tých nájomníkov, ktorí merače namontované nemali. Súd prvej inštancie preto žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie ceny dodaného tepla a TÚV vo výške 42.871,60 Eur.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal plnú náhradu trov konania 1.895,94 Eur.

4. Krajský súd v Košiciach, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného napadnutým rozsudkom z 27.08.2013, č. k. 4Cob/37/2013-682, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Podľa ust. § 219 ods. 2 O. s. p. odvolací súd konštatoval správnosť napadnutého rozhodnutia a jeho odôvodnenia a v celom rozsahu sa s ním stotožnil. Odvolací súd skonštatoval, že prvoinštančný súd presne a správne špecifikoval nárok, v akom rozsahu ho priznal žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia a v akom rozsahu titulom zmluvnej povinnosti. V predmetnom spore podľa odvolacieho súdu bolo preukázané, že prvoinštančný súd poskytol žalovanému možnosť, aby v spore konal, predkladal dôkazy o svojich tvrdeniach, zúčastnil sa pojednávania, teda nedošlo k odňatiu práva konať pred súdom. Odvolací súd preto dospel k záveru, že okresný súd v spore rozhodol správne, ak zaviazal žalovaného na zaplatenie uplatnenej pohľadávky 42.871,60 Eur s úrokom z omeškania a zaviazal ho ako neúspešného účastníka konania na náhradu trov konania. Toto rozhodnutie súd prvej inštancie riadne odôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p., v ktorom stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a prečo nevykonal ďalšie dôkazy a ako spor právne posúdil. Napadnutý rozsudok súdu podľa odvolacieho súdu je presvedčivý a zrozumiteľný.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, ktorým žiada zrušiť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia. Svoje dovolanie odôvodnil tým, že mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm. f/ O. s. p., nakoľko odvolací súd neakceptoval lehotu, ktorá plynula z opravného uznesenia okresného súdu a v opravnom uznesení súd nepoučil strany sporu o možnosti podať v príslušnej lehote proti opravnému výroku rozhodnutia odvolanie. Podľa dovolateľa je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný, z dôvodu nesprávneho zdôvodnenia, nemožnosti vyjadriť sa k dôkazom, neakceptovanie ospravedlnenia neúčasti na pojednávaní, neustanovenie právneho zástupcu z radov advokáta. Dovolateľ má za to, že je daný aj dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. g/, že v spore nerozhodoval nezávislý a nestranný súd.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože neboli splnené podmienky na jeho prejednanie.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti O. s. p., dovolací súd

postupoval v zmysle ust. § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované).

8. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O. s. p.).

9. V danom spore, zo spisu vyplýva, že dovolateľ, ktorý nepreukázal dosiahnutie právnického vzdelania druhého stupňa, napriek výzve Okresného súdu Košice - okolie z 10. marca 2015, č. k. 12Cb/71/2001-725 na predloženie plnej moci udelenej advokátovi na zastupovanie dovolateľa v dovolacom konaní (č. l. 725 spisu), ktorú prevzal 07.04.2015, taxatívnu podmienku zastúpenia advokátom nesplnil. V predmetnej výzve súd prvej inštancie správne poučil dovolateľa o následkoch nepredloženia plnej moci s tým, že súd dovolanie odmietne v prípade, že neodstráni uvedenú podmienku konania - povinnosť byť zastúpený advokátom. Podmienku povinného zastúpenia advokátom, alebo osobou s právnickým vzdelaním druhého stupňa v dovolacom konaní v čase podania dovolania taxatívne ustanovovalo ust. § 241 ods. 1 O. s. p. a aj v súčasnosti ust. § 429 ods. 1 a 2 písm. a/, b/, c/ C. s. p. Dovolací súd akceptoval snahu dovolateľa, ktorý je právnickou osobou, o získanie právnej pomoci cez Centrum právnej pomoci. Dovolateľ požiadal Centrum právnej pomoci, Kanceláriu Košice, sídliacu na Moyzesovej 18 o poskytnutie právnej pomoci v dovolacom konaní. Centrum právnej pomoci rozhodnutím zo dňa 26.06.2014, sp. zn. 3805/2014-KaKE r. z. 3677/2014, dovolateľovi nepriznalo nárok na poskytnutie právnej pomoci v predmetnom dovolacom konaní. Rozhodnutie Centra právnej pomoci, Kancelárie Košice, potvrdil Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 01. decembra 2015, č. k. 5Sp/31/2014-35, a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 31. mája 2017, č. k. 10Sžo/43/2016-62, potvrdil uvedené rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach. Dovolateľ poučený o následkoch nepredloženia plnej moci na zastupovanie v dovolacom konaní mal od rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. mája 2017, č. k. 10Sžo/43/2016-62, ktoré žalovaný prevzal 30.06.2017, dostatočný časový priestor na zvolenie svojho právneho zástupcu a zaslanie plnomocenstva súdu, tento priestor však nevyužil a ostal nečinný.

10. So zreteľom na vyššie uvedené preto dovolací súd dovolanie žalovaného proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 447 písm. e/ C. s. p. ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.